

PARIS 2024

Esther Guerrero, fora d'un pèl

La banyolina, que disputava la seva primera semifinal olímpica, es queda a 4 centèsimes de la final dels 1.500 m

El lleidatà Saúl Craviotto guanya el bronze en el K-4 500

Xammar i Brugman fallen en el dia clau i no toquen metall

McLaughlin estableix un nou rècord del món dels 400 tanques (50.37)

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9

A ESCENA

ABERDEEN FC

El Girona negocia amb l'Aberdeen escocès el fitxatge del davanter macedoni Bojan Miovski per rellevar la figura d'Artem Dovbyk

GIRONA

Francés i Krejci, les dues cares noves a l'eix per rellevar la pèrdua d'Eric García

GIRONA

Els de Michel tenen un nou test de nivell, contra el Newcastle, en el penúltim amistós (20.30 h, E3)

BÀSQUET ACB

Preparació amb cites atractives i quilòmetres

El Bàsquet Girona s'hi posarà el dia 15 i jugarà contra el Barça a la Xina i en la Lliga Catalana

Miovski pren avantatge

ARIET • El Girona negocia amb l'Aberdeen el fitxatge de Bojan Miovski, davanter macedoni que vindria a rellevar Dovbyk
PER FEINA • La direcció esportiva, que té altres alternatives a la taula, ja sap que el club escocès vol 7 milions d'euros

Joel Sebastian
GIRONA

Des que va marxar Artem Dovbyk, i fins i tot abans, la direcció esportiva del Girona treballa per incorporar un nou referent per a l'atac. Damunt de la taula de Quique Cárcel i el seu equip hi ha diversos futbolistes que complirien amb el perfil que busca i que s'adaptin bé al joc que proposa Michel Sánchez. En les últimes hores, qui pren avantatge respecte als altres és el macedoni Bojan Miovski, davanter centre de l'Aberdeen, que ha passat a encapçalar la llista de prioritats davant de noms com Jhon Córdoba o Orri Óskarsson.

Miovski té 25 anys acabats de fer i va néixer a Stip, al nord-est de Macedònia. Al seu país va començar la seva carrera en clubs com el Bregalnica Stip, el Rabotnicki, el Makedonija GjP o el Renova, el curs 2019/20, pas previ a recalar en al MTK Budapest d'Hongria, on va militar dos cursos abans de fer el salt a l'Aberdeen i començar a fer eclosió com a goleador i depredador de l'àrea amb 16 gols en cada una de les dues últimes temporades a la primera escocesa —en l'última es va enfilars fins a les 26 dianes entre totes les competicions que el seu equip va disputar, incloses l'Euroopa League i la Conference League—. L'evolució de la carrera de Bojan Miovski

Bojan Miovski defensant la samarreta de l'Aberdeen ■ ABERDEEN FC

En la 'pole'

L'ariet macedoni encapçala la llista de possibles davanterers per rellevar Dovbyk

està sent progressiva i ascendent, i per l'edat que té es troba en condicions de fer el salt a un equip de Champions com el Girona i en una lliga tan competi-

La carrera

Miovski va jugar en diversos clubs del seu país, al MTK hongarès i ara a l'Aberdeen

tiva com l'espanyola. Els dos clubs treballen per arribar a un acord que porti el futbolista a terres gironines al més aviat possible, perquè la lliga co-

Accelerada

Amb alternatives també preparades, el Girona vol que el nou davanter fitxi aviat pel club

mença d'aquí a menys d'una setmana —el Girona juga al camp del Betis el 15 d'agost a les 21.30 h— i qui ha de ser el nou davanter de referència del conjunt

La negociació

L'Aberdeen es fa el fort i ja ha refusat ofertes del Genoa, el Bolonya i també l'Espanyol

gironí no disputarà cap amistós de pretemporada a les ordres de Michel. A hores d'ara, l'Aberdeen s'intenta fer el fort davant l'interès gironí i demana 6

milions de lliures —7 milions d'euros— pel seu jugador, pel qual aquest mateix estiu ha refusat ofertes del Genoa, del Bolonya, que també jugarà la màxima competició europea aquest any, i de l'Espanyol, que no ha aconseguit arribar a les pretensions del club escocès.

Les característiques

Amb Sturani amb un rol secundari i bàsicament un home d'àrea i Abel Ruiz i Portu més mòbils, amb possibilitats de caure a banda en qualsevol moment, la direcció esportiva del Girona i el mateix Michel busquen un perfil d'àrea, rematador i amb possibilitats d'anar a l'espai o de col·locar-se a la perfecció per olorar el gol. Bojan Mioski compliria amb aquests requisits com també les alternatives per les quals es va interessar el club i que té a la recambra, com ara l'islandès Orri Óskarsson i el colombià Jhon Córdoba, futbolistes més propers al perfil del traspasat Dovbyk i també més cars.

El repte per a l'equip i el futbolista de Macedònia serà majúscul. L'aposta, d'entrada, sembla arriscada per a una temporada exigent que demanarà el màxim rendiment de tots els components de la plantilla. Si algú pot fer funcionar tots els elements que li posen a l'olla, i ho ha demostrat de sobres, és Michel. ■

Pretemporada. El Girona afronta els dos últims amistosos a Anglaterra abans de l'inici de la lliga; el d'avui, a Newcastle (20.30 h, Esport3), i el de demà, a Bournemouth (18.15 h, TV3)

Enllestit els preparatius

Albert Isern
GIRONA

El Girona acabarà d'enllestir aquest cap de setmana la preparació prèvia a l'inici de lliga amb un doble compromís contra equips de la Premier League. Els blanc-i-vermells, que s'enfrontaran al Betis

per disputar la primera jornada el dijous 15 d'agost al Benito Villamarín (21.30 h), van viatjar ahir a Anglaterra, on jugaran els últims dos amistosos. El primer, avui a Saint James' Park, l'emblemàtic estadi del Newcastle (20.30 h, Esport3). El segon, demà al Vitality Sta-

dium, feu del Bournemouth, el conjunt dirigit per Andoni Iraola (18.15 h, TV3). Com és habitual de fer en la setmana anterior a l'inici de lliga, el fet que els gironins juguin dos partits en dos dies seguits permetrà a Michel alinear dos onzes diferents i que la majoria dels futbolistes

puguin completar 90 minuts abans de començar la competició. L'expedició tornarà el mateix dissabte a Catalunya i diumenge farà una sessió d'entrenament suau en què es preveu el retorn de Miguel i Abel Ruiz, acabats d'aterrar després de participar en els Jocs de París. ■

Els jugadors del Girona, durant la sessió d'ahir al centre d'entrenament de Vilablareix ■ GIRONA FC

Girona. Amb la marxa d'Eric Garcia, el Girona ha decidit incorporar per a la posició de central Ladislav Krejci (Sparta Praga) i un perfil jove amb progressió com Alejandro Francés (Saragossa)

Un eix amb perfils acurats

Alejandro Francés, a l'esquerra, i Krejci, a la dreta, en acció durant un dels partits amistosos del Girona ■ ORIOL DURAN / QUIM PUIG

Joel Sebastian
GIRONA

El Girona, sense fer gaire soroll, continua treballant per potenciar la seva plantilla de cara a un curs especial i que il·lusiona en el qual participarà per primera vegada en la seva història en competicions europees. Una de les poques demarcacions que estan ben apuntalades és la de l'eix de la defensa, que ja inclou cinc components per a dues posicions –durant l'estiu s'ha jugat amb tres centrals gairebé per

necessitat–. Michel compta a dia d'avui amb David López i Daley Blind, la parella titular de la temporada passada sempre que van estar disponibles –Eric Garcia jugava llavors de lateral dret–, a més de Juanpe Ramírez, que tancaria el cercle del trio veterà; a més de Ladislav Krejci i Alejandro Francés, que són les noves cares d'aquesta posició, aquest últim, un jugador que ve per explotar les seves grans virtuts i rellevar en una campanya amb tres competicions un

Blind que necessitarà des-cans, a més d'un perfil dretà que pugui fer les funcions d'Eric Garcia.

El txec, que ha arrossegat molèsties físiques, arriba amb un bon cartell després de demostrar que la primera divisió del seu país li va quedar petita, i d'haver assolit un mínim d'experiència internacional a nivell de seleccions, a més de també en totes les competicions europees de clubs. Ja en l'Eurocopa es va mostrar i amb tan sols un partit disputat com a blanc-i-vermell, contra el

Montpellier a les instal·lacions de Royalverd a la Vall d'en Bas, els aficionats en van tenir prou per comprovar la valentia en el joc de peus i l'explosivitat a l'hora d'anar al tall o fer la cobertura al lateral.

Pel que fa a Alejandro Francés, una altra peça interessant a l'eix, ha arribat procedent del Saragossa. Aquest últim fitxatge hauria de cobrir la baixa d'Eric, que té molts de números de ser un dels centrals del Barça després de la seva participació en els Jocs Olímpics. La lesió

d'Araujo sembla que obre les portes de bat a bat a l'equip blaugrana al de Martorell i les tanca als blanc-i-vermells. Precisament Francés també pot ser lateral en defensa i central amb sortida de pilota, el rol que tenia el català el curs passat.

Altres recursos

A més de tenir cinc opcions, Michel sap que compta amb dos elements més per a reforçar el centre de la defensa si van malades en forma de lesions o sancions. Antal, que està

fent la pretemporada amb el primer equip i ja la campanya passada va participar en un duel de lliga i en dos de copa, o fins i tot Arnau, que també va disputar algun minut a l'eix.

Amb el condicionant de les fitxes i les obligacions

Veterans

El nucli dur de la posició central està format per David López, Blind i Juanpe

L'últim d'arribar

La cinquena peça que, 'a priori', tanca la posició de central ha estat Alejandro Francés

Arnau i Antal

Els dos jugadors van jugar minuts a l'eix el curs passat quan Michel els va reclamar

de reforçar també el lateral dret, el mig del camp, l'extrem, la davantera i la porteria –qui sap si alguna demarcació més per la marxa d'algun altre futbolista–, la posició de central seria la primera que quedaria segellada per a Michel –encara no se sap quin serà finalment el futur d'Eric–. El de Vallecás tindrà els perfils més acurats que demana per tal que hi hagi una sortida de pilota fluida i una agressivitat ben entesa per defensar-se dels rivals amb la línia molt avançada. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 – 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 – 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINIS A
15 ANYS DE
GARANTIA*
TOYOTA RELAX

La reina de les tanques

ATLETISME • La nord-americana Sydney McLaughlin tritura la plusmarca mundial de 400 m tanques amb un registre (50.37) que gairebé l'hauria situat en la final dels 400 m llisos **SENSE DUEL** • Femke Bol no ofereix la millor versió i acaba tercera

Xavier Agustí
BARCELONA / PARÍS

L'esperat duel entre la nord-americana Sydney McLaughlin-Levrone i la neerlandesa Femke Bol en els 400 m tanques dels Jocs de París, un dels més esperats del programa atlètic, no va existir. La recordista mundial (50.65) va revalidar la corona de Tòquio després de triturar la seva pròpia plusmarca, amb un impressionat registre de 50.37, i en la recta d'arribada no va trobar oposició. Bol afrontava la cita després d'haver rebaixat el rècord europeu fins a 50.95, però en la final olímpica va quedar molt lluny de la seva millor versió. Va tenir algun desajust tècnic i fins i tot va cedir la segona plaça a la també nord-americana Anna Cockrell, que va establir una nova marca personal (51.87). La neerlandesa va acabar tercera, amb 52.15. Aliena al rebombori d'un Stade de France ple a vessar, McLaughlin va mantenir la seva estructura rítmica a la perfecció, com un rellotge, i com si no hi hagués obstacles va rebaixar en 28 centèsimes la seva anterior plusmarca. En els 400 m llisos, només les vuit finalistes van ser capaces de córrer per sota de 50.37, una evidència de la dimensió de la nova plusmarca mundial de tanques.

La gesta de McLaughlin

Sydney McLaughlin, embolcallada amb la bandera dels Estats Units i amb la corona com a reina de les tanques baixes ■ EFE

Esther Guerrero, a 4 centèsimes de la final de 1.500 m

Amb la vuitena marca de sortida de les dotze semifinales, semblava missió impossible, però la banyolera Esther Guerrero es va quedar a un sospir, a només 4 centèsimes, d'accedir a la final dels 1.500 m. Va transitar bona part de la cursa entre les últimes del grup, però en el tram final va acabar amb molta força.

En un frec a frec final amb Águeda Marqués, la migfondista catalana va progressar fins a la setena plaça, just darrere de la migfondista de Segòvia, que es va emportar el sisè lloc i el premi gros de la final. Només 4 centèsimes van separar les dues corredores (4:01.90 i 4:01.94). "Repetiria aquesta recta final mil vegades. M'hi he vist molt a

prop; penso que he corregut molt bé. Tinc la sensació que al final no he pogut arribar buida", va lamentar. En la segona semifinal, Marta Pérez, vuitena amb 3:57.75, va esmicolar el rècord espanyol de la tarraconina Natàlia Rodríguez (3:59.51, del 2005), però no va passar a la final.

va eclipsar la victòria del botswanès Letsile Tebogo, el nou antídote de Noah Lyles. Des de la final dels Jocs de Tòquio, el velocista i *showman* nord-americà havia acumulat 25 victò-

ries, 17 en finals, en el doble hectòmetre. Arribava a la cita com a triple campió mundial en una distància que, atesa la seva mala sortida, s'adiu molt millor que els 100 m a les seves carac-

terístiques. Després de la victòria, per 5 mil·lèsimes, en la final de la prova reina semblava que Lyles prenia embranzida en el seu repte per conquerir tres o quatre títols en els Jocs de París.

Però no comptava amb l'eclosió del prodigi botswanès de 21 anys, que amb 19.45 va signar la cinquena marca de sempre. Kenneth Bednarek (19.62) i Noah Lyles

Les finals

HOMES. 200 m

1r L. Tebogo (Botswana)	19.46
2n K. Bednarek (EUA)	19.62
3r N. Lyles (EUA)	19.70

110 m tanques

1r G. Holloway (EUA)	12.99
2n D. Roberts (EUA)	13.09
3r R. Broadbell (Jamaica)	13.09
4t E. Llopis (Espanya)	13.20

Javelina

1r A. Nadeem (Pakistan)	92.97
2n N. Chopra (Índia)	89.45
3r A. Peters (Granada)	88.54

DONES. 400 m tanques

1a S. McLaughlin (EUA)	50.37
2a A. Cockrell (EUA)	51.87
3a F. Bol (Països Baixos)	52.15

Llargada

1a T. Davis-Woodhall (EUA)	7.10
2a M. Mihambo (Alemanya)	6.98
3a J. Moore (EUA)	6.96

(19.70) van repetir les mateixes posicions dels Jocs de Tòquio.

La derrota en els 200 m va ser l'únic disgust en una gran jornada per al país de les barres i estrelles. En els 110 m tanques, Grant Holloway, subcampió a Tòquio i triple campió mundial, va poder per fi tocar la glòria olímpica (12.99) en una final en què el valencià Quique Llopis va signar un valuós quart lloc (13.20). Els concursos, com la resta de la sessió, van tenir un nivell altíssim. El pakistanès Arshad Nadeem va establir un rècord olímpic en javelina (92,07 m) i la nord-americana Tara Davis-Woodhall va volar fins a 7,10 m per assolir l'or en llargada. ■

Jaël-Sakura Bestué contribueix amb la segona posta al bon registre del relleu de 4x100 m (42.77), el primer quartet espanyol femení que competia en aquesta prova en uns Jocs Olímpics

Onzè lloc per a la història

X. Agustí
BARCELONA / PARÍS

Cinquenes en el mundial de Eugene 2022, quartes en l'europeu de Múnic 2022 i cinquenes en el de Roma 2024, el quartet espanyol de 4x100 m, amb la sancugatenca

Jaël-Sakura Bestué en la segona posta, va fer aïr la història convertint-se en el primer relleu curt femení de la federació espanyola a competir en uns Jocs Olímpics. Setenes en la segona sèrie, i onzenes en el sumari global, el quartet estatal no va poder accedir a la fi-

nal, però va oferir la seva millor versió del curs i amb tres bons intercanvis va signar la seva tercera millor marca de sempre (42.77). Amb 10.23 i recollint el testimoni de Sonia Molina-Prados, Bestué va registrar el quart millor parcial de la segona posta.

En la sessió matinal d'ahir, el gironí Josué Canales, de 22 anys, va tancar la seva primera experiència olímpica amb un quart lloc en l'última sèrie de repesca i un magnífic registre d'1:44.65 que el va deixar a només 8 centèsimes d'accedir a les semifinals.

Bestué, amb les companyes del relleu de 4x100 m ■ EFE

nals dels 800 m. Canales, a més, es va quedar a tocar del seu rècord català (1:44.49). Amb sensacions contradictòries, el migfon-

dista d'origen hondureny va proclamar el seu compromís per "aquest esport que al final" li ha "salvat la vida". ■

Hoquei herba. Dues accions del capità Harmanpreet Singh capgiren el partit a favor de l'Índia, que revalida el bronze olímpic, i minimitzen el gol inicial del català Marc Miralles

Rematats en la segona part

2 Índia
1 Espanya

ÍNDIA: A. Abhishek, M. Singh, H. Singh, S. Sanjay, M. Singh, H. Singh (2), S. Parattu, S. Sumit, S. Singh, A. Rohidas i S. Singh -onze inicial- J. Singh, G. Singh, R. Pal, V. Prasad i L. Upadhyay.

ESPANYA: Calzado, Alonso, Bonastre, Gispert, Cunill, Basterra, Clapés, Reyné, Miralles (1), Menini i Rodríguez -onze inicial-, Vilallonga, Recasens, Vizcaino, La-calle i de Ignacio-Simó.

PARCIALS: 0-1, 1-1 i 2-1.

ÀRBITRES: Coen van Bunge (Holanda), Benjamin Ger Goentengen (Alemanya) i David Tomplinson (Nova Zelanda).

C. Julià

GIRONA / COLOMBES

L'equip masculí d'hoquei herba, amb 11 catalans, es va quedar amb la mel als llavis en perdre el partit pel bronze (2-1) contra l'Índia. Malgrat començar al davant en el marcador amb un gol de Marc Miralles, Espanya es va veure sobrepassada per la velocitat dels seus rivals, que van aconseguir empatar 17 segons abans del descans i van ressuscitar en la segona meitat per endur-se la medalla. L'home del partit (i especialista en penals córner), Harmanpreet Singh, va ser letal en les ocasions de què va gaudir i va propiciar una remuntada que permet als asiàtics revalidar el bronze aconseguit a Tòquio el 2021.

El guió no va sortir bé per a Espanya. Després d'un primer quart d'equitat, l'equip es va avançar en el marcador amb un gol de Miralles amb un penal directe que va desmoralit-

Jordi Bonastre es lamenta al terra després de perdre el partit ■ YAHYA ARHAB / EFE

La medalla

L'Índia va fer història en sumar un bronze que esdevé la seva tretzena medalla olímpica

zar el conjunt indi. Semblava que Espanya arribaria a la pausa amb la paella pel mànec però, just abans del descans, Harmanpreet Singh va aprofitar un penal córner per empatar el partit (1-1). Els jugadors de Craig Arthur Ful-

Els vestidors

“Vull demanar disculpes per no haver aconseguit guanyar la medalla d'or”

Harmanpreet Singh
CAPITÀ DE L'ÍNDIA

“Per sobre de tot, estic orgullós que l'equip ho hagi lluitat tot fins a l'últim moment”

Marc Miralles
CAPITÀ D'ESPANYA

ton no en van tenir prou i van enganxar a contrapeu Espanya tornant de la pausa.

Un contraatac ben executat va servir per generar un altre penal córner que va aprofitar Harmanpreet Singh per capgirar el par-

tit col·locant el 2-1.

A partir d'aquest punt d'inflexió, Espanya va remar a contracorrent. L'equip de Maximiliano Caldas va tenir fins a 10 opcions de penal córner que no va aconseguir materialitzar. De fet, aquest

Els Països Baixos guanyen la medalla d'or

Els Països Baixos van guanyar el títol olímpic en superar en la final Alemanya en els shoot-out (1-1 i 1-3). La final va ser molt anivellada i fins al tercer quart no van arribar els gols. Els neerlandesos es van avançar a 14 minuts del final i els alemanys van empatar quatre minuts després. En els shoot-out els neerlandesos van estar més encertats i es van emportar la medalla d'or, la tercera de la seva història.

s'ha convertit en el gran taló d'Aquil·les dels *red sticks* al llarg del torneig, amb un percentatge d'encert del 10%. A falta de 70 segons, Espanya va desapropiar fins a quatre opcions de penal córner. Finalment va sonar la botzina i l'eufòria dels jugadors de l'Índia va constatar un fet: a Espanya se li havia escapat el bronze.

L'equip finalitza el torneig olímpic amb un diploma que acredita la seva quarta posició i permet consolidar un equip jove (la mitjana és de 24 anys) que, si bé no ha pogut repetir la plata dels Jocs de Pequín, ha tornat a il·lusionar i ha fet un pas endavant. Tot plegat deixa un nou objectiu a l'horitzó: els Jocs de Los Angeles. ■

BREUS

NATACIÓ

El Sena corona Van Rouwendaal. Després de les polèmiques sobre la qualitat de l'aigua del Sena en el triatló, els 10 km femenins en aigües obertes es van disputar després de rebre l'OK a les quatre de la matinal. La medalla d'or va ser per a la neerlandesa Sharon van Rouwendaal, que va ser campiona olímpica a Rio i a Tòquio va acabar segona. Les nedadores van tenir molts problemes per nedar contra el fort corrent del Sena i es van veure imatges inèdites de les nedadores al costat dels murs del riu per evitar el corrent més fort que hi havia al mig. ■

BÀSQUET

Patiment per passar a la final. Els Estats Units van patir molt en la segona semifinal per guanyar Sèrbia per 95-91 i classificar-se per a la final. Fins a dos minuts per acabar no es va avançar en el marcador. Els nord-americans van arribar a perdre de 17 punts en el segon quart i en l'inici del darrer quart estaven 13 punts per sota. Un parcial de 32-15 en els darrers 10 minuts i 36 punts de Stephen Curry van decidir el partit. Els Estats Units lluitaran pel títol olímpic i la medalla d'or contra França, l'amfitriona, que en la primera semifinal va derrotar per 73-69 Alemanya. Serà la repetició de la final de Tòquio 2020. ■

PARÍS EN JOC

Vicenç Batalla

La meva visita a Roland Garros tretze anys després

Em quedava explicar una competició que durant molts anys va formar part d'una cita anual en la meva primera època a París, com és el tennis. Vaig tenir l'oportunitat de presenciar els primers sis dels catorze Roland Garros que Rafael Nadal ha guanyat, quatre dels quals contra Roger Federer. L'inicial va ser el 2005, quan el de Manacor feia els 19 anys. També la seva derrota en vuitens

de final el 2009 contra el suec Robin Söderling, que només va ser un parèntesi.

En aquests Jocs, no vaig poder veure el que podria ser el seu últim partit sobre la mítica pista de terra batuda Philippe Chatrier i potser de la seva carrera. Quan va caure en quarts fent parella amb Carlos Alcaraz. Per això, almenys volia veure diumenge la final olímpica entre el murcià i el tercer gran

L'estàtua ■ V.B.

dels darrers vint anys, el serbi Novak Djokovic. Ja se m'havia escapat just abans l'encontre per a la medalla de bronze del dobles femení, que van obtenir la castellonense Sara Sorribes Tormo i la cantàbrica Cristina Busca. Donat que aquell dia s'estava disputant la cursa de ciclisme en ruta femenina, passant pels barris de Belleville, Pigalle i Montmartre, em vaig desplaçar al Roland Garros en

transport públic en comptes de bicicleta perquè els carrers estaven tallats. Però just quan entrava a les instal·lacions del recinte tretze anys després, Alcaraz tornava a perdre al tie break en el segon set i Djokovic aconseguia l'or. No vaig arribar ni a pujar a les graderies, però em vaig trobar aquesta estàtua que il·lustra l'article que Jordi Díez Fernández va dedicar el 2021 a Nadal.

Les jugadores celebren la classificació ■ EFE / JUANJO MARTÍN

Waterpolo. La selecció espanyola femenina supera ajustadament els Països Baixos i lluitarà pel títol olímpic contra Austràlia

Els penals porten a la final

18 Països Baixos

19 Espanya

PAÏSOS BAIXOS: Aarts, Wolves, Sleeking (1), Van der Sloot, Van de Kraats (4), Sevenich (2) i L. Rogge (2) -equip inicial-; Keuning, B. Rogge (1), Joustra (2), Moolhuijzen, Ten Broek (2) i Buis (p.s.).

ESPANYA: Terré, Espar (1), Pérez, Crespi, Ruiz (4), Forca (5) i García (1) -equip inicial-; Piralkova, Ortiz (1), Peña, Camus, Leitón (2) i Ester (p.s.).

PARCIALS: 1-6, 4-4, 6-1, i 3-3. Penals 4-5.

ÀRBITRES: B. Margeta (Eslovènia) i A. Ferrari (Itàlia) han exclòs definitivament B. Rogge pels Països Baixos i Espar i Camus, per Espanya.

Albert Camps

BARCELONA / PARÍS

La selecció espanyola femenina es va classificar per a la final en els penals després d'un impressionant partit de semifinals contra els Països Baixos que va acabar amb un empat (14-14) en el temps reglamentari i en què els penals (4-5) van decidir el guanyador per un total de 18-19 (1-6, 4-4, 6-1 i 3-3, penals 4-5). Espanya s'assegura així una medalla. El rival en la final serà Austràlia, que va derrotar els Estats Units en la segona semifinal en els penals per 14-13 (1-2, 1-3, 4-2 i 2-1 penals 6-5).

Els primers minuts de la semifinal van ser espectaculars per part d'Espanya, que es va situar en un 0-3. Les jugadores del tècnic Miki Oca van estar molt encertades de cara a gol, mentre que en defensa van aturar els primers atacs neerlandesos. El primer quart va ser dominat

completament per la selecció estatal amb un clar 1-6. La selecció neerlandesa va marcar dos gols seguits i es va acostar una mica en el marcador. Aquest període va ser molt anivellat, i el combinat estatal va aconseguir tornar a controlar el joc i mantenir l'avantatge de cinc gols. Es va arribar al descans amb un 5-10.

Reacció neerlandesa

En l'inici del tercer període tot va canviar. Espanya es va descentrar i els Països Baixos va trobar el camí del gol amb massa facilitat. Quatre gols de manera consecutiva van situar un ajustat 9-10 en el marcador. Judith Forca va anotar el seu quart gol, dels cinc que va fer, i va trencar la ratxa neerlandesa per un moment, però els Països Baixos anaven llançats. Malgrat desapropiar un penal, van aconseguir un parcial de 6-1 i van empatar el partit (11-11) al final del tercer quart. Els últims vuit minuts van ser emocionants i amb alternatives. Els Països Baixos es van avançar per primer cop, 12-11, però el combinat estatal va saber patir i refer-se, i guanyava per 13-14 quan les neerlandeses van empatar a 7 segons de la fi i es va arribar als penals.

Cada equip va anar marcant els seus penals, fins que Martina Terré va aturar el cinquè dels Països Baixos i tot seguit Maica García va anotar el d'Espanya i la va classificar per a la final. ■

Vela A la parella de regatistes catalans Jordi Xammar i Nora Brugman se'ls escapa la medalla i queden penúltims en la regata de medalles, l'última

Xammar i Brugman, sense medalla

Aina Vall

GIRONA/PARÍS

Quan no tens el dia, no tens el dia. Jordi Xammar i Nora Brugman partien com una de les parelles favorites en la final de vela de la classe 470 mixt. Eren els segons en la classificació general després d'haver competit en vuit regates, però ahir se'ls va escapar la medalla olímpica en una última regata de medalles en què van cometre errors que els van passar factura.

La parella de regatistes barcelonins necessitaven quedar entre els quatre primers per pujar al podi olímpic, però una mala sortida els va condemnar. Van estar a la cua la resta de la regata i no van saber remuntar. En el seu millor moment van aconseguir posar-se vuitens per uns segons, però es van haver de conformar amb la novena posició de deu possibles. Aquesta mala classificació en l'última regata, la de medalles, que, a més, val per dos, els ha fet baixar de la segona posició fins a la quarta, deixant-los fora del podi, però, si més no, amb diploma.

Els barcelonins venien d'haver guanyat tant l'europeu com el mundial d'aquest any, i veien la medalla a tocar. L'actuació d'avui ha estat una galleda d'aigua freda per als regatistes catalans, que després de competir, al mateix camp de regates de Marsella, van parlar als micròfons de la Cadena SER.

Xammar i Brugman abatuts després de l'última regata ■ EFE/EPA/OLIVIER HOSLET

Els protagonistes

“Hem navegat amb el cor i hem sortit a donar-ho tot i, per desgràcia, aquest cop no ha sortit bé”

Jordi Xammar
REGATISTA OLÍMPIC

“Marxem sabent que ho hem donat tot. Tocarà mirar enrere i quedar-se amb allò bo”

Nora Brugman
REGATISTA OLÍMPICA

“Serà un dia difícil. Hem navegat amb el cor i hem sortit a donar-ho tot, i per

desgràcia aquest cop no ha sortit bé. De vegades l'esport és així”, es lamentava Jordi Xammar. La seva companya, Nora Brugman va seguir en la línia de les paraules de Xammar intentant trobar-hi algun as-

Pentatló modern. La catalana ha tingut bones sensacions en la disciplina d'esgrima i demà disputarà la resta de proves

Heredia tanca el primer dia en el dissetè lloc

C. Julià

GIRONA / PARÍS

L'atleta catalana Laura Heredia és la primera catalana que participa en els Jocs en la categoria de pentatló modern (disciplina que combina l'esgrima,

la natació, l'equitació i el *laser-run* –tir amb pistola amb quatre voltes de 800 metres–). La de Santa Coloma de Cervelló va començar ahir amb la disciplina d'esgrima, en què va acabar la jornada amb 17 victòries, 18 derrotes i

210 punts. Tot plegat la situa en la dissetena posició de la classificació general.

La competició es reprendrà demà amb les semifinals, en què hi ha proves d'equitació, natació, *laser-run* i *bonus* d'esgrima.

pecte positiu: “Ens costarà molt. Serà un procés de mirar enrere i quedar-se amb allò bo.” Això sí, igual que el seu company coincideix a haver-ho donat tot. “Ens n'anem sabent que ho hem donat tot, ara toca processar-ho.”

L'or se'l van endur els austríacs Lara Vadlau i Lukas Maehr, que ja anaven primers en la classificació abans de la regata d'ahir, i van tornar a guanyar. La plata va ser per als japonesos Keiju Okada i Miho Yoshioka, i el bronze, per als suecs Anton Dahlberg i Lovisa Karlsson. ■

El pentatló fa un gir de guió després de París. La competició de salt d'hípica es canviarà per un cursa Spartan Race d'obstacles, una modalitat que ha captivat molts joves i amb la qual el COI fa una picada d'ullet a l'atracció de fidels com ja ha fet abans amb el *breaking*, que debuta a la capital francesa, o l'*skateboarding*, que va fer el seu primer salt olímpic a Tòquio 2020 i tindrà un segon capítol a la Ciutat de la Llum. La mateixa que vol veure Laura Heredia després de la foscor de l'hotel de Tòquio. ■

Craviotto i els seus companys Arévalo, Cooper i Germade, amb la medalla ■ EFE / ALI HAIDER

Piragüisme. El lleidatà lidera el K-4 500 estatal i guanyen la medalla de bronze en una final ajustada

Sisena medalla de Craviotto

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Saúl Craviotto va guanyar la seva sisena medalla olímpica en sumar el bronze en els K-4 500, juntament amb Carlos Arévalo, Marcus Cooper i Rodrigo Germade. D'aquesta manera el lleidatà es converteix en l'esportista català i espanyol amb més medalles. Fins ara en tenia cinc, dues eren d'or, a Pequín 2008 (K-2 500) i a Rio 2016 (K-2 200); dues, de plata, a Londres 2012 (K-1 200) i a Tòquio 2020 (K-4 500), i una, de bronze, a Rio 2016 (K-1 200). La sisena, a París 2024 en el K-4 500, ha estat una altra de bronze.

El lleidatà, el mallorquí i els dos gallecs van aconseguir pujar al podi després de disputar una gran final en què van lluitar pel títol olímpic en tot moment. Van acabar la final en la tercera posició, amb 1:20.05, i van ser superats per només 25 centèsimes per Alemanya, la campiona olímpica i mundial, que va revalidar la medalla d'or, amb 1:19.80. Austràlia va aconseguir la segona posició, amb 1:19.84. El quart lloc va quedar lluny del piragüistes estatals, ja que Ucraïna va acabar a gairebé un segon (1:21.01).

Saúl Craviotto, Carlos Arévalo, Marcus Cooper i Rodrigo Germade van fer

Els sis podis

Craviotto va ser campió dos cops, i també té dues medalles de plata i dues de bronze

Els companys

Amb Arévalo, Cooper i Germade ja va guanyar la medalla de plata a Tòquio

una gran sortida en la final i des dels primers metres es van situar en la primera posició. A la meitat de la prova, els 250 m, tenien 16 centèsimes de marge sobre els alemanys i van aguantar al davant fins als darrers 100 metres, en què van ser superats i van acabar tercers. No van poder revalidar la plata de fa tres anys a Tòquio, però continuen pujant al podi en els grans campionats

Després de fer història guanyant la seva sisena medalla olímpica, Saúl Craviotto va tenir un record pels companys: "Estic content, però jo he fet història gràcies als companys i a aquestes tres feres que m'han ajudat a aconseguir dues medalles; a Carlos Pé-

Classificacions

Final	
1r. Alemanya	1:19.80
2n. Austràlia	1:19.84
3r. Espanya	1:20.05
4t. Ucraïna	1:21.01
5è. Lituània	1:21.13
6è. Sèrbia	1:21.52
7è. Hongria	1:21.99
8è. Nova Zelanda	1:22.19

El protagonista

“Jo he fet història gràcies als companys. Felic de poder ser una vegada més aquí, al podi”

“Sempre vas a buscar l'or, però crec que s'ha de valorar com el que és, una medalla olímpica, que és una cosa màgica”

Saúl Craviotto

rez, que em va ajudar també a guanyar a Pequín, i a Cristian Toro, a Rio.” El lleidatà va dir que estava feliç de tornar a estar en un podi olímpic i també va explicar sobre la final: “Sempre vas a buscar l'or; crec que ha estat molt ajustat i que hauríem pogut guanyar aquesta medalla. Crec que s'ha de valorar com el que és, com una medalla olímpica, que és una cosa màgica.” ■

Bàsquet. ACB. El Bàsquet Girona arrencarà el 15 d'agost i tindrà la gira per la Xina, amb dos partits, com a plat fort de la preparació

Fil a l'agulla a la pretemporada

Clara Julià
GIRONA

El Bàsquet Girona comença a posar fil a l'agulla a la temporada 2024/25. El club va anunciar el calendari de pretemporada de l'equip, que començarà els entrenaments el 15 d'agost i disputarà el primer amistós el dia 28 del mateix mes a Sant Julià de Vilatorrada contra el Baxi Manresa (20 h). El dia 29, l'equip volarà cap a Hangzhou (Xina), on farà una estada fins al 3 de setembre en què disputarà dos partits. El primer serà contra el Zhejiang Guangsha Lions l'1 de setembre i el segon, contra el Barça el dia 2.

El primer partit a Fontajau serà el 8 de setembre (19.30 h) contra el Ratiopharm Ulm alemany, que aquesta temporada ha disputat l'Eurocup. Aquest duel escenificarà la celebració de desè aniversari del club. Tres dies després de la festa a Fontajau, l'equip jugarà la Lliga Catalana contra el MoraBanc Andorra (dia 11, 20.30 h) i acte seguit ho farà contra el Barça (dia 13, 21 h) a Tarragona. Si guanya en les dues cites, lluitarà pel títol el diumenge 15.

El darrer partit de preparació serà el dissabte 21 de setembre, una setmana abans de començar l'ACB, al pavelló de Salou contra el Hiopos Lleida (19 h).

Sergi Martínez fent una esmaixada ■ QUIM PUIG

Els partits

B. Girona-Baxi Manresa
28 d'agost (20 h)..... St. Julià Vilatorrada
Zhejiang G. Lions-B. Girona
31 d'agost (13.30 h)..... Hangzhou
Barça-B. Girona
2 de setembre (13 h)..... Hangzhou
B. Girona-Ratiopharm Ulm
8 de setembre (19.30 h)..... Fontajau
M. Andorra-B. Girona
11 de setembre (20.30 h)..... Tarragona
Barça-B. Girona
13 de setembre (21 h)..... Tarragona
Final lliga catalana (*)
15 de setembre..... Tarragona
(*) Si es classifica
Hiopos Lleida-B. Girona
21 de setembre (19 h)..... Salou

Fotis Katsikaris té pràcticament la plantilla configurada. Per ara l'equip disposa de Guillem Ferrando, Ike Iroegbu, Aljami Durham, Juani Marcos, Maxi Fjellerup, Nike Sibande, Sergi Martínez, Yves Pons, Juan Fernández, Jaume Sorolla i James Nnaji. ■

Futbol. Jocs Olímpics. La selecció espanyola masculina juga avui la final contra França i la femenina es disputa el bronze amb Alemanya

Les medalles, en joc

Adrià Tella
BARCELONA

Espanya es juga avui les medalles dels seus equips de futbol en els Jocs Olímpics. La selecció masculina disputa la final contra França al Parc dels Prínceps de París (18 h) amb la voluntat d'endur-se un or que es va escapar en l'última edició en caure en la final contra el Brasil.

Liderat pel blaugrana Fermín López, el combinat de Santi Denia inclou fins a set futbolistes catalans que ja tenen garantida la medalla i que tenen a tocar el gran premi: Tenas, Joan García, Èric García, Pubill, Cubarsi, Sergio Gómez i Bernabé.

D'altra banda, la selecció femenina es juga marxar dels seus primers Jocs Olímpics amb una medalla de bronze. S'enfrontarà a Alemanya (15 h) a Lió per tancar la competició amb una bona impressió. Sis catalanes es poden endur el premi: Ona Batlle, Codina, Alexandri, Alèxia Puellas i Aitana. ■

Barça. El club blaugrana tancarà l'exercici 2023/24 sense pèrdues

Aramark assumeix els 40 milions de Libero

M. Escubós
BARCELONA

El Barça va fer oficial ahir l'acord que li permetrà no tancar amb pèrdues l'exercici 2023/24 i poder fitxar amb la norma de 1x1, un cop rebí el vistiplau de la Lliga. Els 40 milions d'euros que Libero no va pagar l'any passat i que corresponien al 10% per la venda de Barça Studios, finalment els assumirà de manera immediata Aramark, actual proveïdor de serveis d'hostaleria i càtering del club blaugrana. L'entitat culer ja va firmar l'acord dimarts, i aquest dijous es va oficialitzar després que Joan Laporta aterrés a Barcelona provinent de la gira pels Estats Units. Aquesta era una de les notícies més esperades d'aquest estiu en clau blaugrana.

Amb aquest acord estratègic, Aramark esdevé part de l'accionariat de Barça Vision (Bridgeburg Invest), així com nou *partner* d'Espai Barça. “Aramark es converteix en proveïdor oficial dels serveis de càtering per al futur Spotify Camp Nou i reforça l'estratègia marcada d'associar-se amb líders del sector que puguin donar la millor experiència als aficionats i aficionades blaugrana i visitants del futur Espai Barça”, deia el comunicat que va emetre el club. ■

PILOTA AL PAL

Sara Muñoz

El que amaguen les estadístiques

Vivim en una societat en què estem envoltats de dades i en què cada cop està més de moda processar tota aquesta informació i transformar-la en estadística per mirar de treure-li rendiment. L'esport no és aliè als avenços que ens regalen les noves tecnologies, fins al punt que s'han incorporat fins i tot als entrenaments. Però l'esport no és matemàtica pura i hi ha elements que no poden quedar resumits en una xifra. En bàsquet, els darrers anys, s'ha posat de moda un tipus de valoració basada en el més/menys. Per explicar-ho en poques paraules, és el resultat obtingut per l'equip mentre un jugador concret ha estat a pista. Aquesta estadística, sota el meu parer, és una de les que duen a lectures precipitades sobre la realitat del joc. Mesurar una actuació individual sobre la base de resultats globals pot conduir a conclusions molt injustes. La majoria d'entrenadors ja són conscients d'aquest fet, però la manera com s'ha popularitzat aquesta estadística fa que, en algunes ocasions, es faci servir d'arma llancívola contra el jugador que no és sant de la nostra devoció. Si ens aferrem a la més/menys en termes absoluts estem deixant fora molts valors de compensació de l'estadística, principalment l'actuació dels altres quatre companys amb qui la persona jutjada va coincidint a la pista. Però, a més, només es tenen en compte els punts i, és clar, ja sabem que en bàsquet guanya qui fa un punt més que el rival, però reduir-ho tot a la puntuació és ben ridícul. A més d'aquests dos fets, l'estadística no explica fins a quin punt un jugador pot ser el perjudicat en funció de la tàctica que s'aplica durant els minuts que roman a la pista, i que pot anar variant. No oblidem mai que, de vegades, els jugadors més imprescindibles no són precisament els que més brillen a les estadístiques o que hi ha autèntics experts a fer lluir els companys.

En definitiva, comprendre el joc en tota la seva complexitat exigeix anar més enllà de l'estadística. Si l'equip sempre perd amb un jugador a pista podem estar davant d'un índex negatiu, però no el podem prendre per absolut. A partir de l'estadística, imprescindible per posar un marc objectiu a les nostres observacions subjectives, hem d'analitzar elements que van molt més enllà dels números, i per a això serveix, molt més,

Willy Hernangómez, durant les Olimpíades de París ■ EFE

l'estadística avançada. Molt popularitzada en els darrers anys, analitza aspectes com ara la ràtio ofensiva o defensiva de tot l'equip o el percentatge de rebots. Per exemple, si el partit és de ritme alt, és més possible aconseguir més punts i més rebots, senzillament perquè n'hi ha més oportunitats. Però el número total no aporta gaire informació, sense compensar-ho amb el ritme de joc i el nombre de possessions de la pilota.

Resumint, la màgia del joc és, precisament, poder gaudir-ne, poder entendre'n l'essència, que en el bàsquet penso que és la capacitat de generar accions associatives tant en defensa com en atac que faci millor el col·lectiu davant les individualitats. Allò que en diem a vegades "la química de l'equip", allò que fa que la pilota arribi sempre a aquell que pot ser més efectiu en determinades posicions o que el millor col·locat per agafar un rebot sigui qui més capacitat de salt té. Aspectes que s'aconsegueixen amb moltes hores d'entrenament, molta capacitat pedagògica i analítica dels entrenadors i, el que també oblidem a vegades, la humilitat i la manca d'ego que fa que tothom sacrifiqui aspectes personals per un millor resultat de l'equip. I a veure com es tradueix això a un més/menys.

PILOTA AL PEU

La jungla del mercat estival

Confiança plena, però costa mantenir la calma. Bagatge i experiència per reconstruir equips, però costa mantenir la calma. Control del mercat amb suport o sense del City Football Group, però costa mantenir la calma. Aquest és el neguit que persegueix els aficionats del Girona. I és clar que costa mantenir la calma quan ha marxat la meitat de l'onze titular tipus de la temporada passada, un any per recordar tota la vida que va permetre al club quedar en tercera posició en la lliga i accedir a la Champions League. Ni Eric Garcia, ni Aleix Garcia, ni Savinho, ni Yan Couto, ni Dovbyk seran presents al nou Girona, un nou equip que disposarà del mateix capità i timoner, Míchel. I també és per això que s'ha de mantenir la calma. Sonen noms, i en sonaran més. S'iniciaran operacions per contractar objectius, i d'altres es trencaran i provocaran neguit, però el Girona i, sobretot, tots aquells que prenen decisions esportives estan habituats a la reconstrucció. No ho estan a fer plantilles acostumades a competir cada tres dies en tres competicions simultànies com són la lliga, la copa i la Champions League. I aquí torna a aparèixer el neguit per damunt de la calma. El peix que es mossega la cua. Les tradicions d'estiu. Les nits caloroses. Un bon gelat. Probablement ni Quique Cárcel ni Míchel Sánchez saben com s'acabarà tancant a hores d'ara la plantilla que haurà de competir, com a mínim, del setembre al proper gener. No serà com voldrien ells. Ni tampoc vostès.

Joel Sebastian

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.

info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014

Amb el suport:

Departament de Cultura
Departament de la Presidència

EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.

DIRECTOR

XEVI MASACHS I PERACAUÀ.

DIRECTOR ADJUNT

JOAN MARTÍ.

La millor col·lecció de plats de dutxa de resina